

לו הייתי

מילים: נורית יובל
לחן: אנדרה היידו

לו הייתי נמלה שחורה
הולכת בשורה
עם כל החבורה,
ל - ל - ל...
נושאת לקן
גריר שמן
הו הו, הו הו, הו הו...
ושוב בשירה...

לו הייתי, לו הייתי צב
שריון לי על הגב,
מציץ לו הזנב
ל - ל - ל...

לו הייתי סוס של הובלה
משמיע צהלה
מושך לי עגלה
ל - ל - ל...
וכך דוהר
מהר מהר
הו הו, הו הו, הו הו...

וכך יצעד,
לאט לאט
הו הו, הו הו, הו הו...
כבד צעד הוא הצב.

דניאל צבי ויובל פרץ
גן הפרדס ב', קריית אונו

דניאל צבי ויובל פרץ
גן הפרדס ב', קריית אונו

נורית יובל (1940)

סופרת ומאיירת, דור שביעי בירושלים. הגיבורים שלה הם ילדים ובעלי חיים, שאתם היא ממריאה אל מחוזות הדמיון. לטענתה, מרתק הרבה יותר להמציא דמות ולתת לה חיים ועלילה, מאשר לחקות את המציאות. יובל אומרת שכאשר קוראים סיפור טוב אפשר "לראות" בראש את כל התמונה, וכשמסתכלים בציור טוב אפשר "לשמוע" בראש סיפור שלם.

לשאלה מה חשוב לה למסור לקוראים, הסופרת אומרת: "כאשר יודעים לצחוק - הצרות נעשות קטנות והחיים נהיים גדולים, עד שמילים יכולות לברוא עולם שלם, ו... גם אתם יכולים לעשות זאת. נסו ותיווכחו!"

אנדרה היידו (1932)

מלחין, מרצה ומוזיקולוג ישראלי. חתן פרס ישראל למוזיקה. בנעוריו בילה היידו זמן רב בקרב הצוענים בהונגריה. הוא התמסר לשירת הצוענים שאותם פגש בכפרים. כמו כן, למד אצל מיטב המלחינים: זולטן קודאי, דריוס מיו ואוליביה מסיאן. כיום חי היידו ועובד בירושלים, ממשיך להתעניין במוזיקה עממית ובמיוחד בשירי עם יהודיים של קהילות ישראל השונות.

היידו שומר בתוכו את זיכרונות הילדות, את הפחדים ואת ההנאות. כאשר הוא כותב מוזיקה לילדים, הוא חש את עצמו כילד ומביע רגשות שנטבעו בזיכרונו. ביצירותיו משלב היידו עקרונות של נגינה, תיאוריה ואלתור.

על השיר

השיר "לו הייתי" הוא אחד השירים מתוך האוסף "רגליים שמחות", הכולל שירים המתייחסים לרגשות האמיתיים של הילד, לגופו ולחפצים האהובים עליו. היעד היה ליצור אוסף במנעד צר, המאפשר לכל ילד לשיר את השיר, אך מתוך מטרה ליצור רמה מוזיקלית שתפתח את המוזיקליות הפנימית של הילד, בעקבות מורשתו של זולטן קודאי.

באמצעות תוספת הליווי בפסנתר הפך היידו את השירים ליצירה מוזיקלית מורכבת. בשירי "רגליים שמחות" הוא שילב את האופי האלתורי הייחודי לו, המאפשר הצטרפות, הרחבה, שינוי והעשרת הלחן באופנים שונים.

מעבר לאופי האלתורי הייחודי לכתיבתו, ניתן להתרשם גם מהאמון שלו ביכולת האלתור של הילדים. מילות השיר של נורית יובל, כמו המוזיקה והביצוע של אסתי קינן, הן תשתית למאזין ולמבצע, לתחומי ביטוי נוספים, כגון סיפור, ציור, דרמה ויצרת ועוד.

מהלך הפזמון

- **נדמיין** איזו דמות היינו רוצים לחקות.
- **נבצע** בפנטומימה את הדמות הנבחרת. הקבוצה תזהה את הדמות המתוארת.
- **נחזור** על הפעילות ונשיר את השיר באופן ש"נצייר" את הדמויות המופיעות בשיר.
- **נשוחח** על הפיכת הדמות הנבחרת לדמות הומוריסטית.
- **נאזין** לשיר ונזהה את בעלי החיים המופיעים בשיר.
- **נאזין** שנית לשיר ונמחזיז בתנועה במרחב את בעל החיים המוצג.
- **נשיר** את השיר בלי מילים תוך הקפדה על שינוי האינטונאציה והמפעם (המהירות). הילדים יגלו את בעל החיים המוצג.
- **נבחר** כלי נגינה המתאים ללוחות כל דמות. כך, למשל, אפשר להשתמש בפעמונים לנמלה, בתוף לצב ובמקלות הקשה לסוס. נלווה כל דמות בנגינה על הכלי.
- **נתחלק** לשתי קבוצות, קבוצה אחת תציג בתנועה את הדמויות המופיעות בשיר וקבוצה שנייה תלווה אותם בנגינה.
- **נציע** לילדים להמציא בתים נוספים לשיר.